

ת"פ 42150/08/19 - מדינת ישראל נגד דודאל בן חמו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42150-08-19 מדינת ישראל נ' בן חמו
בפני כבוד השופט דב פולוק

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דודאל בן חמו

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם הואשם באיומים, עבירה לפי סעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

הנאשם זכאי.

על פי עובדות כתב האישום, בעת שהנאשם מסר את תעודת הזהות לשוטרים במחסום הוא איים על השוטר רפאל ערנגי בכך שאמר לו "מי אתה בכלל ילד שרמוטה בן 19 אני אכפכך אותך". כן איים על השוטר באומרו "מי אתה בכלל תבדוק את העבר שלי במסוף ואנחנו עוד ניפגש בסוף השירות שלך".

לעניין האמור בכתב האישום המייחס לנאשם האיום "אני אכפכך אותך" אף אחד מהעדים במהלך עדותם בבית משפט לא העיד בפני שהנאשם אמר את המילים האלה.

ועוד, המילים כביכול נאמרו על ידי הנאשם לשוטר רפאל ערנגי (ע"ת 2). אולם, בחקירה נגדית של רס"ר סאלח עיסאת, ע"ת 3, שהיה מעורב בחקירה של המקרה, הוא נשאל על ידי ב"כ הנאשם "תאשר לי כי ערנגי בעדות שלו זמן קצר קודם לפניך לא אומר שהנאשם אמר "אני אכפכך אותך" והעד השיב "כן, לא אמר את המילים האלו" (ע' 37 לפרוטוקול שורה 7).

באמרתו של הנאשם (ת/3) הוא נשאל "אני אומר לך שאתה אמרת לו גם "אל תעצבן אותי אני אכפכך אותך" מה תגובתך?" והנאשם השיב "לא בחיים לא" (שם שורות 35 - 36).

הנאשם גם הכחיש שאמר "אני אכפכך אותך" בבית משפט.

בחקירה ראשית ב"כ הנאשם שאל אותו "ש. בכתב האישום מייחסים לך עבירה של אימים וטוענים כי אמרת לשוטר בשם ערנג'י מי אתה בכלל ילד שרמוטה אני אכפכך אותך. ת. לא אמרתי לו, אין לי את השפה הזו, עם כל הכבוד גדלתי במשפחה חרדית אין לנו את השפה הזו" (ע' 38 לפרוטוקול שורות 1 - 3).

בחקירה נגדית הנאשם לא עומת עם הביטוי "אני אכפכך אותך" בשאלות שהוא נשאל.

אשר על כן, לא הוכח בפני שהנאשם אמר "אני אכפכך אותך".

נשאלת השאלה אם הנאשם אמר "מי אתה בכלל ילד שרמוטה בן 19" ואם אמר "מי אתה בכלל תבדוק את העבר שלי במסוף ואנחנו עוד ניפגש בסוף השירות שלך" ואם כן, האם יש לראות באמרות אלה, בהתחשב בכלל הנסיבות ובחופש הביטוי, כאימים בהתאם לסעיף 192 לחוק העונשין תשל"ז-1977.

בנוסף לע"ת 1, מפקח משנה יוסף סואעד וע"ת 2, רפאל ערנג'י, עולה שהיו עוד שני שוטרים נוספים במחסום (ת/6). אמנם, מתוקף תפקידם במחסום (נהג שישב בג'יפ ומאבטח) אין זה ברור אם היו מספיק קרובים למקום כדי לשמוע דברים שנאמרו על ידי הנאשם במהלך האירוע. אולם, מן הראוי שהיו עורכים תרשומת בכתב ויש בהעדר תרשומת כאמור פגם.

גם עולה, שע"ת 1 סואעד, עסק בדברים אחרים במהלך האירוע ולא תמיד עמד סמוך לנאשם והעד ערנג'י, בחקירה נגדית של העד סואעד עולה שהוא עמד כ-7 מטר מהנאשם והשוטר ערנג'י (ע' 10 לפרוטוקול שורה 30) וגם העיד שהיה "מרוכז בכל המתרחש" במחסום (ע' 11 לפרוטוקול שורה 11), דהיינו, לא רק בנאשם.

ועוד, אציין את דברי העד ערנג'י, "יוסי (ע"ת 1 ד.פ.) ראה שאני והנהג סוג של מתווכחים בא שמע **סיפרתי לו מהצד** אמר אין בעיה נעצור אותו" (ע' 21 לפרוטוקול שורות 6 - 7). נשאלת השאלה, אם יוסי היה במקום בו ניתן לשמוע את השיחה בין ערנג'י לבין הנאשם, מדוע היה צורך "לספר לו מהצד"? ומתעורר חשש שחלק מהדברים שע"ת סואעד העיד עליהם לגבי הדברים שאמר הנאשם הוא למד מע"ת ערנג'י ולא מפני שהוא קלט אותם בעצמו.

גם אציין, ששני העדים העידו על כל מיני ביטויים שונים שנאמרו על ידי הנאשם, לא תמיד זהים (וראה לעיל בעניין "אני אכפכך אותך") ביטויים שלא מופעים בכתב האישום. למשל, ע"ת 1 סועד מעיד על מספר דברים שהנאשם כביכול אמר אך מוסיף "אני לא כל כך זוכר את המילים עכשיו" (ע' 10 לפרוטוקול שורה 7).

כן אציין, ששני העדים מתייחסים לא פעם בעדותם, לדברים שלטענתם אמר הנאשם, לא כאימים אלא כקללות. כך ע"ת 1 סואעד מעיד שהוא שמע את הנאשם אומר לשוטר ערנג'י "כל מיני קללות ומילים לא יפות" (ע' 7 לפרוטוקול

שורות 16 - 17), ולא "כל מיני איומים".

ועוד, לשאלת הסניגור לעד ערנג'י אם הוא שוחח עם ע"ת 1 לפני הגעתם לבית המשפט, ציין שהם "חברים טובים" (ע' 25 לפרוטוקול שורה 1) ו"לא. רק אמר לי אתה זוכר את האירוע שהיה לך שהוא קילל אותך אמרתי לו כן על זה בטח" (שם, שורה 8). לכאורה, אם כן, שני עדי התביעה ראו את דברי הנאשם בראש ובראשונה כקללות, להבדיל מאיומים.

אין חולק, אף לפי גרסת הנאשם, שהוא היה מאוד כעוס כשנעצר במחסום ונדרש להציג תעודת זהות. הוא הרגיש שהתייחסו אליו כ"עוין" בגלל חזותו וטוען שכונן נשק לעבר ראשו (ע' 37 לפרוטוקול שורות 27 - 28). הוא משוכנע שהחיילים "יצרו את האירוע" כדי לאפשר להם לקפל את המחסום (שם שורות 32 - 33). הוא גם טען שביקשו לכסות את עיניו בעת הנסיעה בניידת ולהכריחו לשבת על רצפת הרכב. בעניין טענות הנאשם שנשק כונן לראשו, על החוקר היה להעביר את העניין למח"ש, דבר שלא נעשה ושוב מדובר בפגם בחקירה.

לדברי הנאשם הוא באמת צעק על השוטרים בגלל הנשק המכוון עליו. הוא הלן שע"ת 2 בעט בדלת רכבו ואמר שהוא אובחן כפראנואיד ונכה בביטוח לאומי. לדברי הנאשם השוטר "ילד פאפוס כאילו. אפס. הוא באמת אפס על מה שהוא עשה" (ע' 42 לפרוטוקול שורה 14).

הדיסק בו הסרטון שע"ת 1 צילם של עריכת חיפוש על גופו של הנאשם על ידי השוטר ערנג'י בהגיעם לתחנת המשטרה, הוגש כראיה (ת/1). צפיתי בסרטון ורואים שהנאשם מתוח ועצבני ומלין על דרך החיפוש אך אינו מאיים על השוטרים.

שוכנעתי, על פי העדויות בפני שהנאשם היה מאוד כעוס וכאוב בגלל התייחסות לא נאותה בעיניו של החיילים כלפיו ושהנאשם אמר דברים דומים או זהים המצוינים בכתב האישום, דהיינו, "מי אתה בכלל ילד שרמוטה בן 19" ו"מי אתה בכלל תבדוק את העבר שלי במסוף ואנחנו עוד ניפגש בסוף השירות שלך".

אולם בהתחשב בכלל הנסיבות, כשהנאשם מרגיש עצמו מאוים ומרגיש שהחיילים מזלזלים בו, כפי שפירטתי לעיל, לא שוכנעתי שהיה בדברי הנאשם כוונה ממשית להפחיד ולאיים.

הנאשם אינו מכיר את החייל, אינו יודע היכן הוא גר ואינו יודע מתי הוא עומד לסיים את השירות. הדברים נאמרו בעדנא דרתחא גרידא. אמנם הדברים שנאמרו אינם נאותים ואינם ראויים אולם לא שוכנעתי שעמדה מאחורי הדברים כוונה ממשית להפחיד ולאיים.

אשר על כן, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום....

31.12.2020